Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

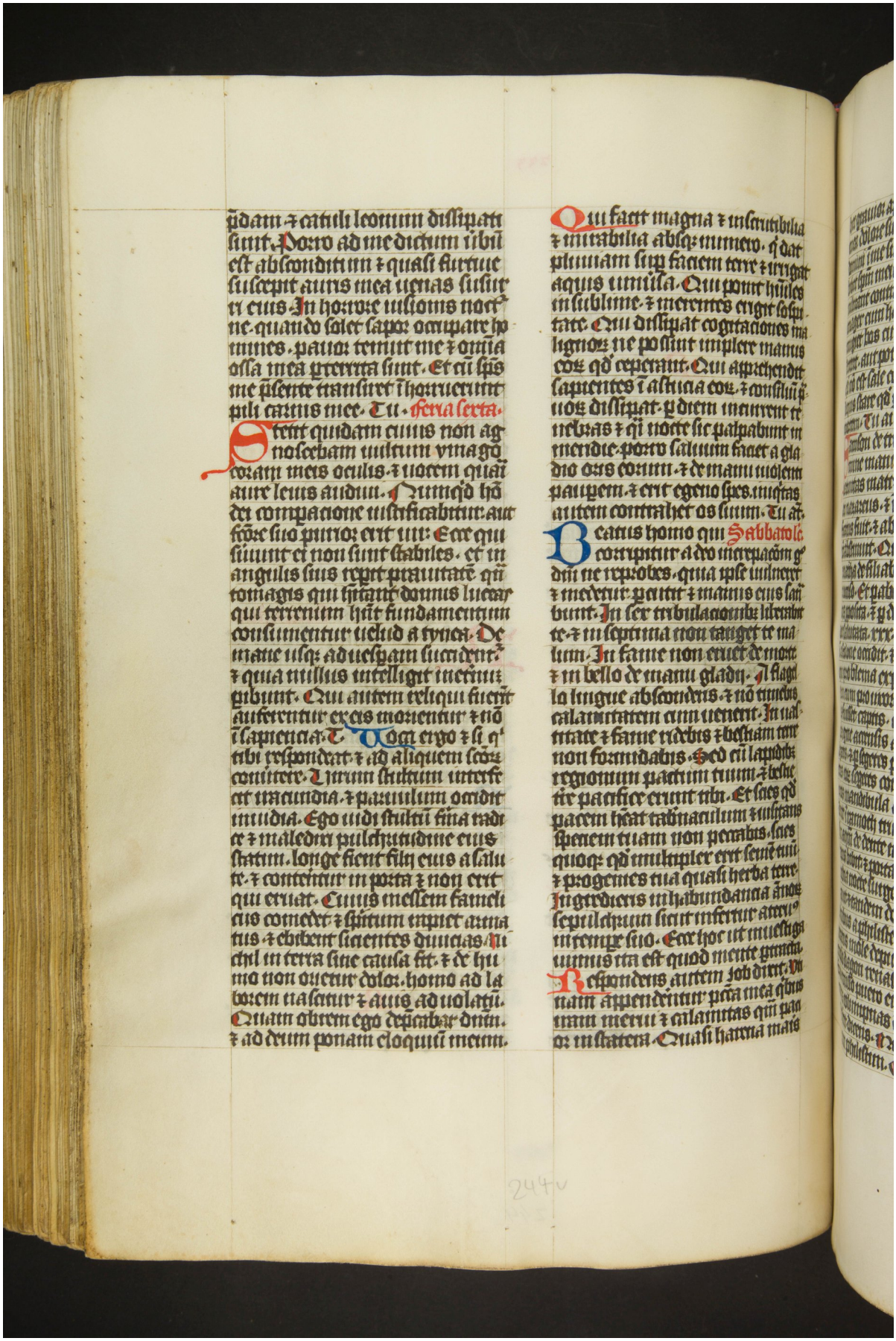

ūdam ⁊ catuli leonum dissipati
sunt. Porro ad me dictum est tibi
est absconditum ⁊ quasi furtive
suscepit aures mea venas sussur
ri eius. In horrore visionis noctur
ne. quando solet sopor occupare ho
mines. pavor tenuit me ⁊ omnia
ossa mea perterrita sunt. Et cū spū
me pūsente transiret ī horruerunt
pili carnis mee. Tu. Ferma serta.

Stetit quidam cuius non ag
noscebam vultum vna ḡ
coram meis oculis ⁊ vocem quasi
audiri lenis audivi. Numq̄d hō
dei comparatione iustificabitur aut
fōre suo purior erit vir. Ecce qui
seruiunt ei non sunt stabiles. et in
angelis suis reperit prauitatē. qui
tomagis qui habitant domus luteas
qui terrenum habent fundamentum
consumentur velut a tinea. De
mane vsq; ad vespam succedunt
⁊ quia nullus intelligit in eternū
pibunt. Qui autem reliqui fuerit
auferentur et eis morientur ⁊ nō
in sapientia. T. Vocā ergo ⁊ si q̄
tibi respondeat ⁊ ad aliquem sōc
conuertere. Virum stultum interfe
cit iracundia ⁊ parvulum occidit
invidia. Ego vidi stultū firma tradi
re ⁊ maledixi pulchritudine eius
statim. longe fuerit filij eius a salu
te ⁊ conterentur in porta ⁊ non erit
qui eruat. Cuius messem fameli
ci comedet ⁊ spinum rapiet arma
tus ⁊ ebibent sitientes divitias. Vi
chil in terra sine causa fit. ⁊ de hu
mo non oriretur dolor. homo ad la
borem natus ⁊ avis ad volatū.
Quam obrem ego deprecabor dnm.
⁊ ad deum ponam eloquium meum.

Qui facit magna ⁊ inscrutabilia
⁊ mirabilia absq; numero. q̄ dat
pluviam super faciem terre ⁊ irrigat
aquis vniuersa. Qui ponit humiles
in sublime ⁊ merentes erigit sospi
tate. Qui dissipat cogitationes ma
lignorū ne possint implere manus
eorū quod ceperunt. Qui apprehendit
sapientes ī astutia eorū ⁊ consilium p̄
uorū dissipat. p diem incurrunt te
nebras ⁊ qui vadit sic palpabunt in
meridie. porro salvum fecit a gla
dio oris eorum ⁊ de manu violenti
pauperem ⁊ erit egenis spes. multas
autem contrahet os suum. Tu ar.

Beatus homo qui Sabbato
corripitur a deo increpacōm ḡ
dni ne reprobes. quia ipse vulnerat
⁊ medetur. percutit ⁊ manus eius sa
nabunt. In sex tribulacionib liberabit
te ⁊ in septima non tanget te ma
lum. In fame non eruet de morte
⁊ in bello de manu gladij. Flagel
lo lingue absconderis ⁊ nō timebis
calamitatem cum venerit. In vas
titate ⁊ fame ridebis ⁊ bestiam terre
non formidabis. Sed cū lapidib
regionum pactum tuum ⁊ bestiae
terre pacifice erunt tibi. Et scies q̄d
pacem habeat tabernaculum ⁊ visitans
speciem tuam non peccabis. scies
quoq; q̄d multiplex erit semē tuum
⁊ progenies tua quasi herba terre.
Ingredieris in habundantia ad
sepulcrum sicut infertur acervus
in tempore suo. Ecce hoc sic inuestiga
uimus ita est quod audiuimus. Re
spondens autem job dixit. Vi
nam appenderentur pēa mea q̄ibus
irrui meruit ⁊ calamitas qui pa
ior in statera. Quasi harena maris